

Man gik derefter til Indstillingen under Nr. 9 vedrørende *Justitsministeren* (se Tillæg B. Sp. 1603), hvortil hører Betænkningens Nr. 83.

Ordføreren (Jens Busk): Fra Udvalget som saadant er der ikke foreslaaet at henvise noget Andragende, men det er et Mindretal, der har ønsket at henvise Andragendet under Nr. 83. Jeg har ingen Bemærkninger at gøre dertil, inden jeg har hørt Forslagsstilleren og den højtærede Minister udtale sig derom.

K. M. Klausen: Det Andragende, som Mindretallet foreslaar at henvise til Justitsministeren, er indkommet fra Foreningen „Boserups Minde“. Denne Forening har til Opgave at støtte Rekonvalescenter, der paa Grund af Tuberkel sygdomme have haft et Ophold paa et Hospital, navnlig da paa Sanatoriet i Boserup. Det er meget ofte Tilfældet, at saadanne Patienter, selv om de udskrives af Hospitalet, i Virkeligheden endnu ere svage og uskikkede til at optage deres sædvanlige Gerning, og derfor anbefales det ogsaa stærkt af Læger, at disse Patienter faa et Landophold, hvor de kunne komme til Kræfter, saa at de blive i Stand til senere at optage deres Arbejde.

Dette Andragende var ogsaa til Behandling her i Folketinget i Fjor. Det var da det samme Mindretal, som foreslog at henvise det, men det lykkedes ikke at faa Sagen ført igennem. Ministeren var imod det og kunde ikke modtage denne Henvisning, og saa vidt jeg ved, blev Henvisningen tagen tilbage. Nu have Forholdene forandret sig ikke saa lidt angaaende denne Sag, særlig derved, at denne Forening „Boserups Minde“ er gaaet meget frem i Medlemstal. Det synes, at det er en meget virksom Bestyrelse, denne Forening har, idet den ikke alene forstaar at skaffe Foreningen ny Medlemmer, men ogsaa at skaffe Pengemidler til Foreningen, saa at den kan have noget at virke med. De have saaledes faaet en ret betydelig Understøttelse i sidste Aar fra Københavns Kommune, nemlig 2,300 Kr., og de have ogsaa ad andre Veje forøget deres Indtægter stærkt, saa at de i Øjeblikket raade over en lille Kapital. Men paa den anden Side ere de Krav, der stilles til en Forening som denne, meget store, og det er derfor rimeligt, at Foreningen søger at skaffe sig Hjælp fra alle Sider, hvor den kan faa den.

Der er siden i Fjor foruden Forenin-

gens stærke Vækst sket den Forandring vedrørende denne Sag, at Loven om Statsstøtte til Sygehuse for tuberkulose samt til Patienters Behandling paa saadanne er bleven vedtaget. Der staar i denne Lovs § 2, 5te Stykke, at der fra Statens Side kan ydes Understøttelse til Rekonvalescenthjem, og i § 3 bestemmes det nærmere, at denne Understøttelse kan andrage indtil 90 Øre daglig for en Patient. Vi se, at denne Sag foruden at have vundet en glædelig Fremgang i Befolkningen, egentlig ogsaa har faaet lovlig Grund under Fødderne, idet Loven tilsiger netop saadanne Rekonvalescenthjem som dette sin Støtte. Jeg kunde meget ønske at høre, hvorledes den højtærede Justitsminister stiller sig overfor Sagen i Aar, særlig hvorledes han, efter at denne Lov er bleven vedtaget, vil stille sig overfor et Andragende, der eventuelt vil indkomme til Ministeriet om at faa den Støtte, som nævnes i Lovens § 3.

Justitsministeren (Alberti): Den Forening, som omhandles her, er en Forening, som selvfølgelig har min største Sympati, thi det er et godt og smukt Formaal, den har. Naar jeg ikke i Fjor har kunnet tiltræde et Andragende fra den og heller ikke har kunnet gøre det i Aar, men har maattet meddele det Afslag, ligger det deri, at denne Forenings meget virksomme Bestyrelse paa dette Punkt er alt for virksom, idet den er kommen for tidlig frem med sit Andragende, meget for tidlig, nemlig paa en Tid, da der ingen Midler stod til min Raadighed, og hvor Sagen i sin Helhed var paa et saadant Stadium, at jeg ikke fandt at kunne give Foreningen en Undtagelsesstilling ved at foreslaa en særlig Bevilling paa Finansloven. Derimod har jeg gjort, hvad jeg kunde, for at skaffe denne Forening Penge. Jeg har gjort to Ting. For det første har jeg under Forhandlingerne gjort opmærksom paa, at det rigtige Sted at henvende sig vilde være Københavns Kommunalbestyrelse, som har en stor og god Kasse, hvoraf den kunde give et Bidrag. Naar der er Tale om en saa udmærket Forening, som jeg tror, denne er, og som det ærede Medlem (K. M. Klausen) ved, den er, kunde Københavns Kommunalbestyrelse godt have givet mere end de stakkels 2,300 Kr. Københavns Kommune er en god og rig Kommune, som har en velfyldt Kasse. Dernæst har jeg gjort noget mere, som jeg kunde gøre uden Penge, nemlig hjælpe den til, at den ad anden Vej kunde skaffe sig Penge, og derfor har jeg meddelt den en